

Shalom!

This week we read of the land request that two tribes made to Moshe:

*Bemidbar 32:1 Now the children of Reuben and the children of Gad had a very great multitude of livestock; and when they saw the land of Jazer and the land of Gilead, that indeed the region was a place for livestock, 2 the children of Gad and the children of Reuben came and spoke to Moshe, to Eleazar the priest, and to the leaders of the congregation, saying, 3 "Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Shebam, Nebo, and Beon, 4 "the country which YHWH defeated before the congregation of Israel, is a land for livestock, and your servants have livestock." 5 Therefore they said, "If we have found favor in your sight, let this land be given to your servants as a possession. **Do not take us over the Jordan.**"*

What was this request about? Here are two tribes, essentially requesting to split off from the rest of the nation. The entire nation left Egypt together. Together they survived after 40 years of wandering in the wilderness to now say, "**DO NOT TAKE US OVER THE JORDAN!**" Nehama Leibowitz comments on this as "the choice of a career (personal advancement) over the fulfillment of a mission (settlement in the Land of Israel.)"

How can this be seen as personal advancement? These two tribes spoke of their great multitude of livestock. Their motivation appears to be primarily materialistic - their principal consideration was for their cattle. This challenge is quite different than other challenges that Moshe has encountered in Bemidbar. Previous complaints included requests for what they felt they were hungry for or what they believed they deserved or what they were missing. Now what they are saying is that **their situation is so good, they don't want to change anything about it. DO NOT TAKE US OVER THE JORDAN!** The Rabbi's Son (William Bullock) points out that "crossing the Jordan is...well, for a Hebrew, crossing the Jordan is what makes us a Hebrew (the root word of Hebrew means 'to cross over'). Avraham crossed the Jordan. Ya'akov crossed the Jordan. And crossing the Jordan is about all Elazar, Y'hoshua, Kalev, and Pinechas - and their ilk - have been able to think or talk about for years."

If we are committed to Israel and Israel's mission as stated by the Torah and also by Messiah Yeshua, then we must put His calling before any wants, desires, or plans that we may have...even before our own prosperity, safety, or personal pursuits. If we are not acting in accordance with the Scripture, then chances are we are following our own hearts and justifying, rationalizing, being perfectly logical, and probably settling for something less than the perfect will of the Almighty. We may be asking Him to "**NOT TAKE US OVER THE JORDAN!**"

Shalom!

Deze week lezen we over de landvraag van twee stammen aan Moshe:

*Bemidbar 32:1 Vee is er in overvloed geweest bij de zonen van Ruben en bij de zonen van Gad, machtig veel; ze zien het land Jazeer en het land Gilead aan, en zie, dat oord is een oord voor vee! 2 De zonen van Gad en de zonen van Ruben komen aan en zeggen tot Mozes, tot Elazar de priester en tot de verhevenen van de samenkomst, ze zeggen: 3 Atarot, Divon, Jazeer en Nimra, Chesjbon, en Elalee, Sevam, Nebo en Beon, 4 het land dat de Ene voor het aanschijn van Israëls samenkomst, heeft verslagen, een land voor vee is dat: en uw dienaren hebben vee! 5 Ze zeggen: als we genade gevonden hebben in uw ogen, worde dan aan uw dienaren dit land in eigendom gegeven; **doe ons de Jordaan niet oversteken!** (Naardense)*

Waar ging dit verzoek over? Hier zijn twee stammen, die in wezen verzoeken om zich af te splitsen van de rest van de natie. De hele natie verliet samen Egypte. Samen overleefden ze 40 jaar omzwerven in de woestijn om dan nu te zeggen: "**DOE ONS NIET OVER DE JORDAAN GAAN!**" De commentaar van Nehama Leibowitz hierop is als "de keuze voor een carrière (persoonlijke vooruitgang) boven de uitvoering van een missie (nederzetting in het Land van Israël.)"

Hoe kan dit als een persoonlijke vooruitgang worden gezien? Deze twee stammen spraken over hun grote menigte aan vee. Hun motivatie lijkt voornamelijk materialistisch te zijn - voor hen was vee hun belangrijkste overweging. Deze uitdaging is heel anders dan andere uitdagingen die Moshe in Bemidbar heeft ondervonden. Vorige klachten hielden vragen in voor vermeende honger naar of wat ze geloofden dat ze verdienden of wat hun ontbrak. Wat ze nu zeggen is dat **hun situatie zo goed is; ze willen er niets aan veranderen. DOE ONS NIET OVER DE JORDAAN GAAN!** De Rabbi's Zoon (William Bullock) wijst erop dat "het oversteken van de Jordaan... goed is, voor een Hebreëër, het oversteken van de Jordaan is wat ons tot een Hebreëër maakt (de wortel van het woord Hebreëër betekent 'oversteken'). Avraham stak de Jordaan over. Ja'akov stak de Jordaan over en het oversteken van de Jordaan is ongeveer alles waar Elazar, Y'hoshua, Kalev en Pinechas - en hun soortgenoten - al jaren over hebben kunnen denken of praten".

Als we toegewijd zijn aan Israël en de Israëlsche missie zoals door de Torah en ook door Messias Yeshua gesteld wordt, dan moeten we Zijn roeping vóór elk willen, verlangen of plan zetten dat we kunnen hebben ... zelfs vóór onze eigen welvaart, veiligheid, of persoonlijke bezigheden. Als we niet handelen in overeenstemming met de Schrift, dan is de kans groot dat we ons eigen hart volgen en rechtvaardigen, rationaliseren, dat volkomen logisch is, en waarschijnlijk het bezinsel is van iets dat minder is dan de perfecte wil van de Almachtige. We kunnen bezig zijn Hem te vragen om "**ONS NIET OVER DE JORDAAN TE DOEN GAAN!**"

How does Moshe respond? First he seems very concerned about the effect on the other tribes and about their lack of allegiance to their brothers:

Bemidbar 32:6 And Moshe said to the children of Gad and to the children of Reuben: "Shall your brethren go to war while you sit here? 7 "Now why will you discourage the heart of the children of Israel from going over into the land which YHWH has given them?"

YHWH's plan was for Israel to stick together, to help each other fight the battles and to dwell in the same Land together.

Matthew 12:25 But Yeshua knew their thoughts, and said to them: "Every kingdom divided against itself is brought to desolation, and every city or house divided against itself will not stand.

Psalms 133:1 A Song of Ascents. Of David. Behold, how good and how pleasant it is For brethren to dwell together in unity!

So the Reubenites, the Gadites, and eventually half of the tribe of Menashe renounced the promised future inheritance that YHWH had set aside for them on the West side of the Jordan in the Land of their forefathers. We can't help but notice that once again the lust of their eyes distracted them. They certainly weren't thinking of their future progeny. For their descendants would be the first to be carried away into the diaspora:

1 Chronicles 5:26 So the Elohim of Israel stirred up the spirit of Pul king of Assyria, that is, Tiglath-Pileser king of Assyria. He carried the Reubenites, the Gadites, and the half-tribe of Manasseh into captivity. He took them to Halah, Habor, Hara, and the river of Gozan to this day.

There is only one thing that I can find in the Scriptures that YHWH does with "**all His heart and all His soul.**" And it concerns being planted in the Land:

*Jeremiah 32:36 " Now therefore, thus says YHWH, the Elohim of Israel, concerning this city of which you say, 'It shall be delivered into the hand of the king of Babylon by the sword, by the famine, and by the pestilence': 37 'Behold, I will gather them out of all countries where I have driven them in My anger, in My fury, and in great wrath; **I will bring them back to this place**, and I will cause them to dwell safely. 38 'They shall be My people, and I will be their Elohim; 39 'then I will give them one heart and one way, that they may fear Me forever, for the good of them and their children after them. 40 'And I will make an everlasting covenant with them, that I will not turn away from doing them good; but I will put My fear in their hearts so that they will not depart from Me. 41 'Yes, I will rejoice over them to do them good, and **I will assuredly plant them in this land, with all My heart and with all My soul.**'*

Hoe reageert Moshe? Eerst lijkt hij erg bezorgd over het effect op de andere stammen en over hun gebrek aan trouw aan hun broeders:

Bemidbar 32: 6 Dan zegt Mozes tot de zonen van Gad en de zonen van Ruben: uw broeders komen aan ten oorlog en gij wilt u hier neerzetten? 7 Waarom weerhoudt ge het hart van de zonen Israëls ervan over te steken naar het land dat de Ene aan hen heeft gegeven? (Naardense)

Het plan van JHWH voor Israël was bij elkaar blijven, om elkaar te helpen bij het bevechten in de veldslagen en samen te wonen in hetzelfde land.

Mattheüs 12:25 Maar omdat hij weet heeft van hun bedoelingen, zegt hij tot hen: elk koninkrijk dat verdeeld raakt tegen zichzelf, wordt een woestijn, en geen enkele stad of huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden; Psalm 133:1 (Opgangenzang, v. David.) Zie, hoe goed en hoe lieflijk, als broeders ook zetelen in eendracht (Naardense)

Dus de Rubenieten, de Gadieten, en uiteindelijk de helft van de stam van Menashe deden afstand van de beloofde toekomstige erfenis die JHWH voor hen opzij gesteld had aan de westkant van de Jordaan in het land van hun voorvaders. We kunnen het niet helpen, maar bemerk dat opnieuw de lust van hun ogen hen afleidde. Ze dachten zeker niet aan hun toekomstig nageslacht. Want hun nakomelingen zouden de eerste zijn om in de diaspora te worden weggevoerd:

Toen maakte Israëls God de geest van Poel, koning van Asjoer, wakker en de geest van Tilegat Pilneser, koning van Asjoer, en voerde hen weg in ballingschap: de Rubeniet, de Gadiet en de halve stam Manasse; hij bracht hen naar Chalach, Chavor, Hara en de rivier van Gozan, tot op deze dag.

Er is maar één ding dat ik in de Schrift kan vinden, dat JHWH met "**heel Zijn hart en heel Zijn ziel**" doet. En dat betreft in het land worden geplant:

*Jeremia 32:36 Nu, daarom heeft de Ene, Israëls God, zó gezegd, over deze stad, waarvan gij zegt: die is de koning van Babel in handen gegeven door het zwaard, de honger en de pest: 37 zie, ik verzamel hen uit al de landen, waarheen ik hen in mijn woede, mijn gramschap en mijn grote toorn verstiten heb; **ik laat hen terugkeren naar dit oord** en laat hen neerzitten in veiligheid; 38 worden zullen zij mij tot gemeente, en ik, ik zal hun weer wezen tot God; 39 geven zal ik hun één hart en één wandel, zodat zij voor mij al de dagen ontzag hebben, hunzelf ten goede en hun zonen-en-dochters na hen; 40 smeden zal ik met hen een eeuwig verbond dat ik nooit zal omkeren, achter hen vandaan: ik zal hun goeddoen, en ontzag voor mij geven in hun hart zodat ze nooit meer wijken van mij; 41 ik zal vrolijk zijn om hen en hun goeddoen, **in trouw zal ik hen planten in dit land, met heel mijn hart en heel mijn ziel!***

Having all of Israel in the Land is so important to the Father. There is a day when He will certainly bring it to pass with all His Heart and all His Soul!!

Shabbat Shalom!
Ardelle

Heel Israël in het land hebben is zo belangrijk voor de Vader. Er is een dag waarop Hij het zeker zal doen plaatsvinden met heel zijn hart en heel zijn ziel !!

Shabbat Shalom!
Ardelle